

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

תיק 1079923/3

ב"ה

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו
לפני כבוד הדיינים:

הרב צבי בן יעקב — אב"ד, הרב יצחק הדאיה, הרב משה בצרי

התובע:	פלוגי	(ע"י ב"כ עו"ד יוסי זבידה)
נגד		
הנתבעת:	פלוגית	(ע"י ב"כ עו"ד סיגל מוסקוביץ בכר)

הנדון: גירושין ותמיכה כלכלית לאישה לאחר הגט בנסיבות מיוחדות

פסק דין

לפנינו תביעת גירושין שתבע הבעל ביום י"ד באייר תשע"ו (22.5.2016), ואליה כרך את עניני המשמורת, הסדרי השהות, רכוש, ומזונות. מזונות הילדים נדונים בבית המשפט לענייני משפחה.

הצדדים הכירו בארה"ב ונישאו אזרחית באוגוסט 1996, בטרם התגיירה האישה, ושם נולד גם בנם [י'] (יליד 6.99). האישה פתחה בהליך גיור בבית הדין בתל אביב בשנת 1999, ובשנת 2005 גוירה בבית דין מיוחד לגיור בתל אביב, והצדדים נישאו כדמו"י בספטמבר 2005, ולאחר מכן נולדו הילדים: [מ'] (ילידת 7.06), ו[ה'] (11.07).

הבעל ציין כי במהלך שנת 2010 פקד את האישה משבר נפשי חמור, וכתוצאה מכך אובחנה האישה כחולת נפש, והוכרה כנכה ע"י המוסד לביטוח לאומי. בית הדין מפנה לתסקיר פק"ס לס"ד (ראה להלן), בה פורטו מחלות האישה.

כמו כן הבעל העלה טענות כי האישה עושה מעשי כיעור, ואף צירף חומר חקירה בעניין. עוד טען הבעל, כי האישה שותה לשכרה באופן מסוכן, למרות שלדבריה כיום כבר אינה שותה. האישה השיבה כי עברה במחיצת הבעל חיים של דיכוי והשפלה. בכתב ההגנה מודה האישה כי בשנת 2012 התגלה אצלה מחלת המניה דיפרסיה.

לאחר שמיעת דברי הצדדים וב"כ, בית הדין מחליט כדלהלן:

גירושין

הואיל והאישה מסכימה לגירושין, הצדדים יתגרשו זמ"ז במועד שיקבע בית הדין.

לא נצרכנו לשמוע ראיות או לדון בטענות הבעל על מעשי כיעור, הואיל והאישה כבר עזבה את בית המגורים, וכן הודיעה בכתב ההגנה על הסכמתה לגירושין.

כמו כן האישה לא תבעה כתובה, כך שגם לעניין זה לא נצרכנו לשמוע ראיות וכו' בעצם תביעת הגירושין, ולכן גם איננו מתייחסים בהחלטה זו לראיות שהביא הבעל בכתב התביעה, והחומר שצורף לתיק.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

משמורת והסדרי שהות

בית הדין קיבל לידי ביום הדיון את תסקיר עו"ס לס"ד שע"י עיריית ראשל"צ (תסקיר מיום 3.11.16).

לאחר העיון בתסקיר, בית הדין מחליט לאמץ את מסקנות התסקיר, כדלהלן:

1. משמורת זמנית של הילדים בידי האב.
2. זמני שהות הילדים אצל האם: באמצע השבוע בימים שני ורביעי בין השעות 16–20, האב יביא ויחזיר את הילדים לבית האם.
3. בסופי שבוע, אחת לשבועיים בימי ו' 17–20, ובשבת בין השעות 9–19 (יצוין כי ההורים גרים בסמיכות ממש האחד לשני, כך שאין הדבר כרוך בחילול שבת וכד').
4. בית הדין מורה בצו לקיים את הסדרי השהות כאמור לעיל.
5. ההורים יפנו לקבלת טיפול משפחתי והדרכת הורים במחלקה לטיפול וייעוץ לנוער, רח' הרצל 90 ראשל"צ טל' 039487449, או בתחנה ליעוץ נישואין, הורבין 18 ראשל"צ טל' 039672387, או במסגרת אחרת.
6. הבן [י'] ישולב בטיפול פסיכולוגי.
7. בית הדין פונה לשירותי הרווחה לשקול להגיש תסקיר משלים בטרם יעברו 6 חד', אם האם תציג אישורים מתאימים כי נגמלה מהשתייה, וכי היא מטופלת כראוי במחלה ממנה היא סובלת.

רכוש

לבעל דירה ברח' [...] , אותה הוא רכש לפני הנישואין, בשנת 1994. הדירה רשומה רק ע"ש הבעל. אף שאין מחלוקת כי הבעל נטל משכנתא בסכום של 41,000 ₪, כאשר ההחזר החודשי הוא כ-300 ₪, והיתרה עומדת כיום על סכום של 7,500 ₪. באופן יחסי למחיר הדירה, לדעתנו אין זה יוצר כוונת שיתוף, המעניקה לאישה שותפות בדירה בהתאם לחוק. כך גם מגורים של שנתיים בדירה, כטענת האישה, אין בהם כדי ליצור שותפות.

אולם ככל שנלקחה משכנתא על דירה הרשומה ע"ש צד אחד, והמשכנתא שולמה במהלך החיים המשותפים, הרי שהאישה זכאית למחצית מסכום המשכנתא, שהרי הבעל הוא הנהנה ממשכנתא זו, בהיות הדירה רשומה רק על שמו, גם אם אין הדבר נותן לאישה שותפות בדירה, בהיות המשכנתא חלק קטן ממחיר הדירה.

הצדדים מנהלים חשבונות בנקים נפרדים, ולדברי הבעל אין לו כל זכויות סוציאליות או חסכוניות, להוציא חסכוניות שע"ש הילדים בסכומים שבין 12,000 ₪ ל 17,000 ₪. למעשה האישה שותפה בסכומים אלה, ומגיעים לה מחצית מסכומי החיסכון, גם אם הם רשומים ע"ש הילדים.

הבעל מודה כי האישה זכאית למחצית מהרכב, ששווי (לדברי הבעל) 60,000 ₪, וכן מחצית מהמיטלטלין, למעט המיטלטלין שהם לשימוש הילדים.

הבענו דעתנו במהלך הדיונים שהתקיימו, מספר פעמים, כי אין להעלות על הדעת לשלוח אישה חולה – לנפשה, ללא סכום סביר שיאפשר לה תוספת קיום, מעבר לסכום שניתן לה מהביטוח לאומי, ושכר המינימום, שאותו היא אמורה להשתכר. בכך תוכל לשקם עצמה במהלך השנים. אנו סבורים כי אף אם ע"פ דין אין האישה זכאית לכתובה, ואף אם ע"פ החוק אין רכוש רב לחלק (לפי

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

חשבוננו מדובר על סכום של כ־80,000 ₪ (המגיעים לאישה), החובה היהודית – המוסרית והאנושית – לדאוג לאישה חולה זו, לבל "תיזרק לרחוב".

מדובר באישה גיורת, שאין לה כאן בארץ (ואנו מסופקים אם בכלל) גואל או קרוב שיוכל לסעדה ולתמכה. בית הדין פוסק בענייני הרכוש בהתאם לדין, אולם גם המוסר האנושי של תורת ישראל מחייב את בית הדין שלא להוציא אישה זו ללא כל משענת ותמיכה מינימאלית, שתאפשר לה לשקם את חייה. אף אם מחלתה של האישה או מעשיה (שנעשו לאחר שחלתה) מחייבים גירושין, אין זה מתיר להפקיר אישה זו.

יוער כי על הבעל קיימת חובה לרפאות את האישה, ואף אם הפסידה כתובתה מחמת מעשיה, החולי קדם למעשיה, וחלה על הבעל חיוב לרפאותה עוד בטרם הפסידה כתובתה. כמו כן נציין את דברי הרמ"א בשו"ע אהע"ז קיט, ח, על המצווה שיש על הבעל לזון גרושתו, יותר משאר עני.

כמו כן הבעל במשך השנים הוא זה שטיפל בכלכלת הבית, והוא זה ששלט בכל החסכונות והצדדים הפיננסיים. בהחלט ייתכן כי נצברו במהלך השנים כספים נוספים, שהאישה כלל אינה יכולה לדעת על קיומם, ואין אפשרות לברר למפרע אם אכן לא הוברחו כספים למקומות אחרים.

לאחר שחישבנו את הסכומים האמורים לעיל, בית הדין סבור כי ייטב גם לאישה אם הסכומים יינתנו לה בתשלומים ארוכי טווח, בסכומים שיתווספו לכלכלתה. לאור האמור לעיל, ומשיקולים נוספים שלא פורטו כאן, הבעל ישלם לאישה בגין תביעות הרכוש ובהתאם לאמור לעיל סכום של 1,600 ₪ לחודש, החל מחודש דצמבר 2016, ועד לחודש נובמבר 2026 ועד בכלל.

לאור האמור לעיל בית הדין פוסק:

א. הצדדים יתגרשו כהסכמתם.

ב. קובעים מועד לסדור גט לתאריך י"ד בכסלו תשע"ז (14.12.2016) שעה 10.

ג. מאמצים את מסקנות התסקיר מיום ב' במרחשוון תשע"ז (3.11.2016), כאמור לעיל.

ד. הבעל ישלם לידי האישה סכום של 1,600 ₪ לחודש צמוד למדד, החל מחודש דצמבר 2016, ועד לחודש נובמבר 2026, ועד בכלל.

ה. סכום זה יהיה צמוד למדד, וישולם בראשון לכל חודש לועזי, ולא יאוחר מ־5 לחודש.

ו. הסכום האמור לעיל, דינו כדין מזונות אישה לכל דבר ועניין.

ניתן ביום ז' במרחשוון התשע"ז (08/11/2016).

הרב משה בצרי

הרב יצחק הדאיה

הרב צבי בן יעקב — אב"ד